

Redacțiunea, Administrațiunea
și Tipografia:
BRAȘOVU, plața mare, Târgul
Inului Nr. 30.
Servori nefrancați nu se primesc.
Manuscrisurile nu se retrimit.
Birourile de anunțuri:
Brașov, plața mare, Târgul
Inului Nr. 30.
Inserate mai presede în Viena
R. Moser, Haasenstein & Vogler (Otto
Moser), H. Schalek, Alois Herndl, M.
Dukas, A. Oppelt, J. Donnerberg; în
Budapesta: A. V. Goldberger, Eck-
stein Bernat; în Frankfurt: G. L.
Daube; în Hamburg: A. Steiner.
Prețul inserțiilor: o serie
garmond pe o colônă 6 cr. și
30 cr. timbru pentru o publi-
care. Publicări mai dese după
tarifă și învoială.
Beclame pe pagina a III-a o
seră 10 cr. v. a. sau 30 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANULU IV.

„Gazeta“ este în fă-care di.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șese luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminecă 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șese
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 franci.
Se primumără la toate oficiile
postale din întru și din afară
și la dd. colectori.
Abonamentul pentru Brașov:
a administrațiuno, plața mare,
Târgul Inului Nr. 30 etagului
I.: pe un an 10 fl., pe șese
luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr.
Cu dusul în casă: Pe un an
12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei luni
3 fl. Ună esemplară 5 cr. v. a.
sau 15 bani. Atâtă abonamen-
tele cât și inserțiunile sunt
a se plăti înainte.

Nr. 140.

Brașov, Mercuri, 24 Iunie (6 Iulie)

1892.

Din cauza sfinte sârbători, de mâne, dia-
rul nu va apăre până Joi sêra.

Nou abonament la „GAZETA TRANSILVANIEI“.

Cu 1 Iulie 1892 st. v.
se deschide nou abonament.
la care învîtam
pe toți amici și sprîjinitorii fôiei nôtre.

Prețul abonamentului:
Pentru Austro-Ungaria: pe trei luni 3 fl.
pe șese luni 6 fl., pe un an 12 fl.
Pentru România și străinătate: pe trei
luni 10 franci, pe șese luni 20 franci, pe un
an 40 franci.

Abonamente la numerele cu data de Duminecă:

Pentru Austro-Ungaria: pe un an 2 fl., pe
șase luni 1 fl.
Pentru România și străinătate: pe un an 8
franci, pe șese luni 4 franci.
Abonarea se pôte face mai ușor și
mai repede prin mandate postale.

Administrațiunea
„Gazetei Transilvaniei“.

Brașov, 23 Iunie v.

Precum era de prevăduț, foile opoziționale maghiare se întorc în contra guvernului Szapary și 'lă fac pe acesta responsabil pentru demonstrațiunile de pe stradă înscenate la Turda, Șimleu și Arad în contra Românilor. Vădă acum și Maghiarii, că acele demonstrațiuni brutale și sâlbatică nu pot decât compromite renumele „cavalerescilor“ purtători ai ideii de stat maghiar înainte lumii culte. Dêr fiind-că acești privilegiați nu vor recunoscă nicodată, că isvorul răului este fanatismul orb, ura de rasă și îngâmfarea loră propriă, și fiind-că cineva trebuie să fiă

vinovat, ei găsesc că vina o pörtă, se înțelege înainte de toate Românii, ear în a doua lină guvernul unguresc, care a suferit să ajungă lucrurile până aci.

În urma esceselor scandalose dela Arad, organul lui Apponyi puse sulița în cöste contelui Szapary, imputându-i, că nu și-ar fi împlinit datoria. „Era“, dice, „datoria guvernului, să tragă pe Români la răspundere, decât au greșit în contra legilor. Guvernul însă n'a făcută acêsta, ba nici atunci când a izbucnit iritațiunea și indignarea în contra conducătorilor deputației române, n'a făcută nimic spre a evita un conflict, așa că acum avem să înregistrăm cravalul dela Arad, unde chiar și femeii se fi fostă insultat“.

Atacul opozițional a pus în mișcare pe guvernamentul „Nemzet“ și în ziua următoare fôia guvernului ia în apărare pe d-l Szapary.

Și cum credeți că-lă apără? De n'ar fi așa ridicul, ar fi lucru de plâns. Szapary cu guvernul și cu toți Maghiarii sunt prezentați de numita fôia ca victime ale unui plan infernal al Românilor, care a avut de scop de a-i provoca și a-i face astfel să întrebunțeze forța, numai și numai ca să-și pötă motiva cu acêsta „plângerile loră mincinoșe și neîntemeiate“.

Amă vrea să scim ce întrebunțeză guvernul și Maghiarii șovinisti de decă de ani încöce, decât nu torța în contra Românilor? Ori döră s'au îngrijit ei vr'odată de invoirea și de consimțământul nostru?

E clar și neîndoiș, că „plângeră române întemeiate“ nu pot admite aceia, cari nici că vor să scie de existența de drept a unei naționalități române în statul ungar și e învederat, că pentru acêștia plângerile nôtre vor fi

toddeuna și în toate împrejurările „mincinoșe“.

De aceea trebuie să facă o impresiă ridiculă încercarea fôiei guvernamentale de a presenta lucrul astfel, ca și când toate s'ar reduce numai la o manevră din partea Românilor și n'ar exista nici un motiv pentru plângerile loră.

E bătetor la ochi, că pe când foile maghiare opoziționale recunosc, că Românii cel puțin în unele privințe au causă a se plânge, fôia guvernului declară toate plângerile loră de mincinoșe.

Aici se vede sub ce presiune teribilă a opiniunii publice șovinite se află d-l Szapary. Fôia lui nu cuteză să admită în favorea naționalităților asupra nici măcar atâta ca foile opoziționale.

Și totuși se mai găsesc în sinul nostru bărbați, cari cred, că guvernul de ađi ar fi în stare să ia chiar inițiativa pentru o „împăcare“ a Românilor cu Maghiarii!

Recomandăm acestor optimiști să cetescă estrasul ce-lă aducem ađi din articolul diarului „Nemzet“. De acelo se vor convinge, că Szapary și cabinetul său *nică nu cuteză a se gândi măcar* la posibilitatea de a încheia vr'un compromis cu Românii.

Unde rămân în asemeni împrejurări poveștile despre acțiunea de împăcare, ce ar fi pregătită de multă d-l Szapary?

Totă ce s'a scris și s'a născocit în acêșta privință, în diferitele foi, se reduce la o simplă manevră diaristică, făcută cu scopuri laterale.

Se vor mai scie și se vor mai născoci multe și de ađi încolo. Se vor afla și de aceia, cari se vor lăsa a fi duși pe ghiață, dêr fapt este și rămâne, că guvernul unguresc și s'ă vrea nu se pôte gândi

în împrejurările de ađi la un compromis sau o împăcare cu Românii.

Românii și Maghiarii.

Din Viena primesce „Pester Loyd“ cu data de 1 Iulie n. c. următoarea caracteristică telegramă:

„Din Bucuresci primesce diarul „Presse“ o corespondență dela un membru marcant al actualei partide guvernamentale, care sfătuesce la o înțelegere a Maghiarilor cu Românii, deöcece o nutrire mai departe a urei naționale trebuie să servescă numai politicii ruseci.“

„Corespondența constată, că politiciii serioși din Bucuresci au desaprobată trimiteră unei deputațiuni la Viena cu două săptămâni înainte de jubileul încoronării; totdeuna Românii au sfătuit pe Ardeleni de a renunța la politica de abstenență. Durere însă, statul acesta n'a fostă urmat. Nu trebuie să se ia în nume de rău opiniunii publice din Bucuresci, când acêștia simpatizează cu Românii din Ungaria și crede în nemulțămirea acestora. Guvernul din Bucuresci îi cade foarte greu, de-a apără alipirea României la tripla alianță, când ocaziunile lui în Ungaria se simtă foarte nemulțumiți. România a intrat în tabăra adversarilor Rusiei din cauza nerecunoștinței ruseci la congresul din Berlin și din cauza prigonirii Românilor din Basarabia. Demonstrațiunile ce s'au întemplată acum în România, nu trebuie să li-se dea preț prea mare, ci trebuie luate numai, ca un ecou. O întörcere din ambele părți e neesară. Statul ungar este deja atât de tare consolidat, încât nu are trebuință de a se teme de cele 3 milioane de Români. Pe de altă parte experiența arată, că Românii din Ungaria nu pot fi nici maghiarizați, nici siliți să emigreze. Ei se înmulțesc mai iute, decât Maghiarii, Sașii și Sârbii, cari trăesă împreună cu ei. Din ambele părți se dea uitărei reminiscențele din 1848 și politiciii datători de măsură din ambele părți se născocă a afla un *modus vivendi*. E vorba în Ardeală nu

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

Napoleon și Josefina.

Multă vreme nu era cunoscută lumii cauza finală a despărțirii împărătesei Josefina de Napoleon I, pentru ca acêșta să se căsătoriscă o archiducesă din casa Habsburg. Părerea cea mai generală, pe care o împărtășia însuși Cambaceres, cel mai confident om al lui Napoleon, era că la acêștu episod însemnat al vieții sale a contribuit și capriul de mărire. Napoleon, cum se dice, nu se îndestulia să fiă numai cel mai puternic principe al Europei, ci intrând în relații de căsătorii cu cea mai vechiă și mai cu vędă familiă dominantă din Europa, să mărescă splendoră coronei sale prin farmecul „legitimității“. Aceia însă, cari prin astfel de teorii voesc să umbrăscă genul cel mai mare al vécui, își uită, că în 1809, când divorțul era definitiv, nu era în totă Europa un concept mai fără de valoare și mai compromisat, de-

câtă tocmai „legitimitatea“ multă accentuată. Masele, bărbații de stat și însiși domnitorii desprețuiau acêștu cuvânt.

Decă dêr acêșta era părerea asupra „legitimității“ în acea epocă, atunci desigur, e lucru, cel puțin puțin, naiv a presupune o astfel de slăbiciune despre Napoleon I, care tocmai pe atunci era în culmea puterii, mării și conștiinței sale de drept. Presupună-se ori și ce despre caracterul lui Napoleon, dêr tot nu se va pôte dice despre el, că în vreun moment al vieții sale ar fi fost și hăbăuc și simplu. Totă fapta lui era mișcată de un calcul adenc; despre puțin omni ne pôte vorbi istoria lumii, că ar fi sciut să studieze și se combineze, ca Napoleon, evul vechi și evul nou; el cunoscă nespuse de bine isvöröle, din cari să nască dispozițiile sâlbatică și blande, rășboinice și pacifice ale maseilor popörilor. Tocmai acêșta facultate dată de D-șeu lui Napoleon, ne arată calea, pe care trebuie să căutăm adevărata causă a divorțului acêștuia.

În convorbirea din Noemvre 1809, cu care Napoleon a introdus în planul său de divorț pe prințul Eugeniu Beauharnais, fiul Josefinei, care îi era copil adoptiv și cel mai de încredere om, între altele cetim următoarele: „Fiind încă în viață, trebuie să-mi pună toate în regulă; gelosia și poftă voastră de gloriă (înțelege pe membrii familiei Napoleon) la totă casulă se zădărnicesc, decât voi avă un fiu natural. Dacă nu voi realiza destul de curând acêșta dorință a inimii mele, atunci *mörtea mea va fi primulă semnă al rășboiului civil* și va provoca *mai mară șgudură*, decât mörtea de odinöră a lui Alexandru“.

Cuvintele acêștea dau cheia divorțului dintre Napoleon și soția sa Josefina. Cine s'a gândit vre-odată la istoria lui Alexandru Macedonenu, la cășătoria lui cu principesa Roxane din Persia și la urmările prematurei sale morți, acela de sigur va recunoscă asemănarea poziției celor doi cuceritori ai lumii.

Planul despărțirii lui Napoleon de

Josefina își aruncă umbra sa îndörătă la an. 1807, când i-a murit ficia sa Hortensia, căreia Napoleon i a fostă un părinte crescötor atăt de îngrijitor și gingaș, încât însuși s'a resoltat să conducă crescerea copilei pentru care își rezervase tronul. Din scrierile măiestrului de curte, Bausset, scim, că după acêștu cas de mörte s'a născut primul simbur al gândirei, că va rupe legătura cășătoriei sterile, ca să pötă lăsa coröna împărătescă unui fiu natural.

Josefina nu avea în familia Napoleon o singură prietină sinceră. Apröpe toate o invidiau și voiau să-i strice. Mai ales söcră-sa, Letiția, n'a stată nicodată pe picior bun cu nevasta fiului ei. Deja pe timpul ocupării tronului îi șoptia acêștuia despre un divorț. Era la curtea lui Napoleon o partidă influentă pe care o neliniștea împrejurarea, că capul statului n'are succesor direct. Napoleon însă respingea toate sfaturile acêștei partide și încoronă în Paris de împărătesă, în Neapol de regină pe Josefina. Totuși nu sufere îndoielă, că fier-

Presa maghiară și Români.

„Nemzet“ organul guvernului ungar, (nr. del. 3 Iulie) dice că cele ce se petrec astăzi între Români sunt o „provocare intenționată“ cu scopul, ca pe Maghiari să-i facă să recurgă la forță, numai pentru ca prin această „să-și potă întemeia plângerile lor mincinoase și netemeinice“. Din asta cauză, „Nemzet“ sfătușește pe cetitorii săi, ca „să se ferească cu îngrijire de-a face pași ori declarațiuni de acelea, cari ar avé ca urmare chiar și cea mai mică urmă de forță, ori nedreptate“. Numita foiă consimte, ca camerele advocațiale, casinele, reuniunile și presa maghiară să se siléscă „a câștiga satisfacția simțului maghiar continuu vătămă și iritată“, dăr tot-odată „rôgă pe inimoșii compatrioți, ca peste aceste mărgini să nu trecă, ci toate celelalte să le lase în grija procurorilor de stat, a guvernului și a legislațiunei.“ Semi-oficiosul maghiar termină apoi articolul său astfel:

„Opiniunea publică maghiară pôte fi convinsă, că în privința acesta guvernul maghiar își împlinesce datorița. Nimenea nu presupune și nu pôte să presupună despre contele Szapary și despre cabinetul său, că doră nu ar întreprinde pe calea sa pașii de lipsă atât aici acasă, cât și în România. După epistola lui Mocșary (adresată cu ocaziunea alegerilor către alegătorii săi dela Căransebeșu — *Trad.*) nu mai pôte fi Maghiar, care să cređă, că guvernul unguresc, în privința legilor și a constituțiunei, ar fi pășit la vre-unul compromis cu Români; o astfel de înclinare a existat numai pe timpul lui Lónyay, sprijinită fiind de aceia, cari astăzi sunt șovinisti. La respingerea memorandumului, guvernul unguresc își are partea sa. Ori cine scie, că statul ungar, în privința intereselor sale, a onorei sale, constituțiiei sale cu nici un preț și de dragul nimănu nu cedăză nimic și nici nu se tocmesce. Nu-i lipsă, ca sumățările intenționate să ne scôță pe noi din țigini!“

„Budapesti Hirlap“ dela 3 Iulie serie un articol de fond sub titlul „Maghiari și Români“, în care tractéză seltăcările dela Turda, Șimleu, Arad. Foiă ungurescă dice, că guvernul și parlamentul maghiar trebuie să se ocupe de cesiunea, că ce va trebui să facă statul maghiar față cu „agitațiunea“ română? Trebuie, dice „Budapesti Hirlap“, ca bărbaii conducători ai Românilor să-și tragă sémă cu ei înșiși, deocă nu vră să facă revoluția și deocă sunt gata a trăi în Ungaria. Pe popor și așa nu-l pôte duce de aici, asădără, ce atitudine trebuie să urmeze ei, ca să înceteze odată neînțelegeria dintre pretensiunile programului național român și atitudinea politică română și dintre politica statului? Foiă ungurescă aduce apoi o mulțime de convorbiri, ce le-a avut un om de încredere al ei cu mai mulți

bărbați români. Astfel cu: metropoliții Vancea și Miron, cu episcopii Meșianu, Mihályi, Pavel, Szabo și Popea; apoi cu domni G. Barițiu, Parteniu Cosma, Traian Doda, P. Truța, P. Rotariu, N. Onu, C. Diaconovich și Rădulescu din Lugos.

În introducerea raportului lui „Budapesti Hirlap“ se ocupă mai pe larg și cu *convenirea amicală dela 19 Iunie n. a. c. din Brașov*. Scopul lui, precum se vede este, ca întorcându lucrurile și dându acelei conveniri un înțeles *pe care nu l'a avut și nu l'a putut avea*, să potă pescui în turbure, să nutrească prin asemăn apucături neîncrederea, suspiționările și calumniările tendențioase și răutăcioase, ce se împraștia tocmă acum între noi Români. Vorbesce și raportorul foiței din vorbă de „moderați“ și de „extremi“, pe când în adevăr între Români niciodată n'a fost vorba de o asemenea grupare.

„Budapester Tagblatt“ diar apopyist, se ocupă și el cu demonstrațiunile dela Arad, într'un articol de fond. Foiă apopyistă desaprôbă purtarea Ungurilor din Arad și învinesce pe contele Szapary, că n'are talent, că suferă de slăbiciune și de o totală lipsă de energie etc. Numita foiă apoi dice, că guvernul ațigă pe naționalități una în contra celeilalte, în loc să le câștige pentru ideea de stat maghiar.

Procesul asasinătorilor lui Belceff.

Procesul Belceff a început la 18 Iunie v. dimineața la 9 ore în sala școlii militare. În auditoriu se afla și agentul României.

După cetirea listei prevenițiilor în număr de 18, președintele întreabă, deocă toți preveniții au primit actul de acușăție. Preveniții răspund în mod afirmativ, dăr mai mulți dintre ei fac să se observe, că au primit acest act prea târziu, și că apărătorii lor nu au avut timpul de a studia afacerea; advocații înșiși declară, că nu au putut să confereze în deajuns cu clienții lor. Președintele răspunde, că toți preveniții au apărători; tribunalul numesce încă câțiva.

Procurorul observă, că d. Markoff s'a însărcinat cu apărarea prea multor persoane. După replica d-lui Markoff, tribunalul decide, ca acesta să apere pe Staikoff, Noioroff și Macedonski; advocat Cucurescoff va apăra pe Thoma Gheorghieff, acesta cere să fiă apărat de d. Markoff; tribunalul menține decisiunea sa.

Printre advocații notabili se află doctorul Pomenoff, care va lua apărarea lui Popoff și Milaroff. Doctorul Daneff va apăra pe Mollf și Karastioanoff. D. Karaveloff va fi apărat de d.

Constantinoff; Vasiliéff de căpitanul Rancoff.

Apoi s'a dat cetire listei martorilor. 41 de martori erau de față. 7 lipsească. Primul ministru Stambuloff este oitat, ca martor.

După o întrebare a președintelui, procurorul răspunde, că a luat măsură pentru a face să se infățșeză martorii absenți.

În ceea ce privesce pe d. Stambuloff, care este absent în provincie, procurorul va prezenta depunerea sa scrisă.

Ședința s'a ridicată. Ea s'a reluată la 3 ore.

În ședințele dela 19 Iunie v. după amiazi d. Constantinoff, advocat al d-lui Karaveloff, a contestat competența Curții marțiale, pentru-că acușății nu sunt militari și pentru-că țera nu e în stare de asedi.

Președintele răspunde, invocând un articol din codul penal militar, care refuză Curții dreptul de a discuta această cesiune din momentul, ce e convocată în virtutea unei ordonanțe.

D. Cucurescoff, apărătorul lui Gheorghieff dice, că ar trebui să se supună dosarul afacerii prințului, care s'ar fi pronunțată asupra competiției curții marțiale, deocă nu s'a făcut această, preveniții trebuie amnestiate.

Curtea nu ține sémă de această observație și se procedeză la cetirea actului de acușăție, care ține aproape trei césuri.

Se trece în urmă la înterogatorul prevenițiilor.

D. Milaroff năgă culpabilitatea sa în afacerea de față, dăr recunoesce, după cum se constată din actele anchetei și propriile sale memorii, că a fost în Rusia cu exlocotenentul Vasiliéff și Musevici, pentru a organiza acolo un complot în potiva vieții prințului; recunoesce de asemenea, că a luat parte la adunarea dela restaurantul central din Odessa cu Popoff și Beloff.

Procurorul, întrebându cine l'a împusă să organizeze acest complot, Milaroff răspunde, că era un ideal personal, dăr că trebuia să amăue esecutarea lui, pentru-că se simția obosit. Adangă, că d-lu Aristoff, secretar al societății de binefacere, era simpatic planurilor sale, dăr că nu se ocupa de politică, ci de opere de binefacere în favoarea Slavilor.

Președintele îl întreabă, pe cine a trimis în Rusia spre a-i procura erbă, dinamită, otravă și bani și unde credea să găsească toate acestea. Milaroff răspunde, că nu pôte spune nimic.

Prevenitul Popoff, interogată, năgă culpabilitatea și narează afacerea Nabokoff din Burgas și șederea sa la Odessa. Declară, că densus, Vasiliéff, Musevici și Milaroff jurase că 'și vor sacrificia viața proiectului lor de a ucide pe

prinț, Musevici a plecat la Petersburg ca se obție bani; ceea ce a și făcut aducându totde-odată și trei revolvere, cari s'au distribuit între densus. Milaroff cumpărase unul la Constantinopol cu banii ce-i dedese fostii oficeri bulgari Graeff, Bendereff și Popoff. Prevenitul naréză de asemenea întrevederea sa la Filipopoli cu Milaroff, care l'a întrebat, deocă e mijloc să pună planul lor în esecutiune. El adangă, că prințul a trecut foarte aproape de densus, dăr, că n'a voit să tragă. Milaroff a tras atunci și a fost arestat.

Telegr. part. a „Gaz. Trans.“

Murșu-Ludoșu, 5 Iulie. Adunarea despărțământului Murșu-Ludoșu al Asociațiunei transilvane, convocată pe 11 Iulie, cum și petrecrea anunțată, este oprită.

Convocarea privitoare la adunarea, despre care se vorbesce în telegrama de mai sus, o publicăm aici, cu toate că s'a oprit. Sperăm adecă, că va succede conducătorilor despărțământului de-a delătura pedecile pentru ținerea adunării. Cu toate acestea, ne îngrijesce faptul opririi, pentru-că trebuie să presupunem, că nu lipsa de forme este cauza ei. Ce pôte să fiă dăr cauza? Să fi ajunsă reacțiunea așa departe, ca să ne opréscă și adunările culturale?

Convocare.

Conform regulamentului despărțământurilor „Asociațiunei transilvane pentru lit. și cult. poporului român“ § 10, adunarea generală a despărțământului XXV (al Murșu-Ludoșului) se va ține în localitatea școlii conf. române din M. Ludoșu, la 11 Iulie n. c., 2 ore d. a.

P. t. d-nii membrii ai Asociațiunei și toți sprijinatorii călduroși ai scopurilor acesteia sunt invitați cu totă onoarea a participa la adunare.

Obiectele vor fi: 1) Cuvântul de deschidere. 2) Raportul Comitetului despre activitatea sa. 3) Raportul casarului. 4) Alegerea unei comisiuni pentru ceșurarea raporturilor de sus și raportul acesteia despre rezultatul ceșurării. 5) Alegerea altei comisiuni pentru încasarea tacselor dela membrii vechi și pentru înscrierea de membrii noi. 6) Decernarea premiului de 8 fl. v. a. pus de On. d. I. Albon, parochul Velcherului, pentru un învțător care va fi dovedit mai multă aptitudine întru instrucțiunea și educațiunea tinerei generațiuni. 7) Propunerile eventuale în interesul pomovării scopurilor Asociațiunei și a despărțământului nostru. 8) Alegerea locului și timpului pentru ținerea adunării generale ordinare viitoare a despărțământului.

M. - Ludoșu, 29 Iunie 1892.

Nic. Solomonă, Georgiu Floriană, direct. desp. actuar.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.
Redactor responsabil: Gregoriu Mator.

ca n'a ales pe cea din urmă.

Din Schönbrunn s'a reîntors la Fontainebleau în Octomvre 1809. Atunci era deja hotărâtă căsătoria cu Maria Luiza. Mare spargere de cap nu-i pricinua, decât aceea, că în ce chip să-i facă cunoscută împărătesei Josefina șortea ce-o așteptă. Ea de altfel era informată în secret despre toate, așteptând o pașință peste firea omenescă cele ce se vor întâmpla. Din memoriile măestrului de curte, Bausset, cunoscem scena, care pune capet situației dificile.

Din 27 Noemvre începându Bausset avea serviciu stabil în Tuilleries. În ziua acesta și n cele două, ce-i urmau, observă pe trăsurile feței împărătesei urmele unor agitații foarte aparente și o dătare rezervă chinuitoare în purtarea împăratului. Napoleon abia deca exprimă câteva cuvinte în decursul prâului și nici nu era atent, ce i se răspunde. În cele din urmă, Joi în 30 Noemvre, erupse furtuna. Parechia imperială se adă la masă. Josefina purta o mare

pălărie albă, acoperindu-și o parte a feții. Pe față ei era întipărită durerea și desperarea. Tăcere adăncă. De bucate nu s'au atins decât de dragul fêmei. Lungă tăcere în fine o rupe Napoleon cu întrebarea: „Câte ore sunt?“ și se soulă. Josefina îi urmă. Aduseră cafeaua și Napoleon făcu semn aprodului, să-l lase singur. Bausset încă se depărta în grabă, presupunându lucruri sinistre. Ședea în camera vecină pe un fotel urmărindu cu ochi, nemișcat, graba servitorilor, când înăuntru împărătesa țigă cu voce înaltă. În momentul următor Napoleon deschise ușa și dice: „Vino înăuntru Bausset și inchide ușa după d-ta“. Bausset intră și vede, că împărătesa zace pe pământ și plânge cu amar „Nu mai pot trăi“, repetă o voce înteruptă. Napoleon se întorse către Bausset: „Ai destulă putere, ca să duci pe Josefina în odaia ei, unde va avé îngrijirea necesară?“

Bausset se supuse. Cu ajutorul lui Napoleon ridică pe împărătesă, dăr la cea dintău tréptă îi dise, că fără peri-

culul de a căde nu pôte pași pe calea piedică. Atunci Napoleon, care ținea lumina, chiamă sentinela, care sta din josul treptilor, îi întinse ei lumina, ér elu prinse picioarele împărătesei și-i ajută lui Bausset. O puseră pe un otoman (canapea) și-i chiamă camerierele. Pași apoi îndată în micul salon de lângă dromitor și chiamă pe măestrul curții. Își pierdu cu desăvîșire stăpânirea de sine și în agitația lui îi descoperi cauzele atitudinii sale. „Interesul țerii și alu dinastiei“, dise elu „m'a dus într-o stare siluită grozavă. Despărțirea este o grea datoriă a mea, momentul acesta chinuitor mă atinge cu atât mai dureros, cu cât Josefina deja cu trei zile înainte putea sci dela Hortenzia, că ce silă imi poruncesce să mă despart... O compătimesc din inimă, dăr o credeam de un caracter mai tare și nu speram într-o isbucnire atât de grozavă a durerilor sale.“

Din această începându, Josefina se împăcă cu șortea ei. Dăr cu toate acestea îi căgă foarte greu, când după ce o

dată se sciea publice despărțirea de Napoleon, totuși ea fu silită să se prezenteze de două ori alături de Napoleon, ér în 15 Decemvre 1809 în persoană a trebuit să spună înainte consiliului de stat cauza pentru care se face divorțul.

Mai târziu căderea lui Napoleon a atins adănc pe Josefina; iși făcea mustrări că de ce și-a dat învoirea la desfacerea căsătoriei, care despărțire, după părerea ei, a fost isvorul principal al tuturor nenorocirilor lui Napoleon. Patru săptămâni după acesta o atacă o mare apărindere de gâtăle, dăr spera, că pôte primi încă în Malmaison vizitele Țarului Rusiei și a regelui Prusiei, cari voiau, ca în persoană, să-i facă onorurile. Neatențiunea acesta o costă viața. Ea muri în Mai 1814 în brațele fiilor săi Hortenzia și Eugeniu. Cele din urmă cuvinte, ce le-a rostit cu câteva minute înainte de morțe, fură: „Insula Elba.... Napoleon!“

După „E.“

Filuri.

Cursulu pieței Brașov

Table with exchange rates for various currencies and goods in Brașov, including gold, silver, and foreign currencies like the Austrian and Hungarian crowns.

Cursul la bursa din Viena

Table with stock market rates from Vienna, listing various securities, bonds, and interest rates.

Table listing bank exchange rates for various banks and currencies, such as the Austrian and Hungarian banks.

Nr. 8198-1892. 873,3-2.

PUBLICAȚIUNE.

Se aduce la cunoștința publică, cumcă ordinea pentru clădit valabilă pentru orașul Brașov și aprobată de Înalțul Ministeriu reg. ung. de Interne, va intra în putere de dreptă cu 1 August a. c.

De vreme ce această ordine dispune (§ 26) ca la edificări de case, formatul cărămidilor are ca să fie 29 c. m. lungi, 14 c. m. late și 6.5 c. m. groșe, de aceea se facu atenți asupra acestei dispozițiuni toți fabricanții de cărămidă precum și arhitecții și zidarii.

De vreme ce mai departe aceeași ordine ameliorază multe dispozițiuni aspre din ordinea cea veche de clădit, înlesnindu-se și devenind edificările împreunate cu mai puține spese, de vreme ce în fine atâtu forma petițiunilor pentru clădită cât și aceea a planurilor de clădită este acurată determinată în această ordine de clădită, de aceea este în interesul tuturor acelora, cari voescu de a clădi și a acelora, cari iau asuprași esecutarea clăditului, de ași procura celă multă în decursul de 6 săptămâni această ordine, care se va tipări. Prețulu unui exemplar este 20 cr.

Brașov, 25 Iunie 1892.

Magistratul orașenesc.

Szám 3087-1892 tkv.

877,1-1.

Arverési hirdetményi kivonat.

A brassói kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy „Albina” nagyszabeni takarékos és hitel intézet végrehajtonak Albuletz Stán George végrehajtást szenvedő elleni 101 frt. 4 kr. tőkekövetelés és járulékaí iránti végrehajtási ügyében, a brassói kir. törvényszék a hosszafalusi kir. járás-biroság területén lévő Csernátfalva területén fekvő a csernátfalusi 517 zs. tkben foglalt: 918 hrsz. ingatlanra 800 frt. kikialtási árban, 1302 hrsz. ingatlanra 23 frt. kikialtási árban, 1630 hrsz. sz. ingatlanra 34 frt. kikialtási árban, 1673 hrsz. ingatlanra 14 frt. kikialtási árban, 1924 hrsz. ingatlan 10 frt. kikialtási árban, 2436 hrsz. ingatlan 44 frt. kikialtási árban, 2555 hrsz. ingatlanra 34 frt. kikialtási árban, 2688 „ 6 „ 2688 „ 6 „

elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1892 évi Julius hó 27 napján dellett 9 órakor csernátfalva község irodájában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikialtási áron alól is eladatni fog.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881 évi: LX t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881 évi november hó 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadék képes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt, Brassó 1892 évi aprilis hó 1 napján.

A kir. törvényszék mint tkv. hatóság.

Avisu d-lorú abonati!

Rugám pe d-nii abonati ca la reîncoirea prenumerațiunei să binevoiască a serie pe couponul mandatului postală și numerii de pe fâșia sub care au primită diarulă nostru până acuma.

Domnii, ce se abonează din nou, să binevoiască a scrie adresa amuritu și să arate și posta ultimă.

Administraț. „Gaz. Trans.”

Mersul trenurilor

ne liniile orientale ale căii ferate de stată r. u. valabilă din 1 Mai 1892.

Large table showing train schedules for various routes including Budapest-Predeal, Predeal-Budapest, B.-Pesta-Arad-Teuș, Teuș-Arad-B.-Pesta, Copsa-mică-Sibiu, and others. It lists train numbers, departure times, and arrival times for different stations.

Nota: Numerii încadrați cu linii groșe însemnăză orele de nopțe.